

Szegedi tájképek (26.)

Szép lányok mosolya

Sajnálom a világszépségszerepek zsűrijében ülőket. Nyakkendőjük torkukat szorítja, homlokukról patakokban folyik a víz, új cipőjükben még legkisebb lábujjuk is szenved. És hiába mustrálhatják órákon át az egzotikus szépségeket, találgathatják, vajon melyik műmosolyú hölgyeméneke szilikonos a melle, a szája, átoperált az orra, a füle és a lelke, igazán szép lányok nevetését soha nem hallották. Mert hogy azok a gyönyörűségek, mind Szegeden ballagnak, a aszfalt is nyösörög a gyönyörűségtől, mikor cipőjük sarka megérinti. És csak az kürtölheti bele a világba, hogy tavaly az indiai volt a legszebb kerek e világon, idén pedig nigériait illeti joggal a korona, aki még soha nem ment végig nyáron, mondjuk harminc fokban Szeged főterén, amikor izzadtságnak cseppjei tartják fogságban a picinyke, színes pólókat, az blúzok alatt táncolnak a keblek, s a lányok, a szegedi lányok szoknyája éppen annyira rövid, hogy a pattanásos képű suhanc ámulva kérdezheti – „Te jó ég, hát az nem a derékszíja?”

A szegedi lány persze ezt a mondatot meghallja, ajkát csücsörítve vissza is fordul a Széchenyi téri platánok alatt (ahol, ugyebár, hetente minimum hétszer kötelező végigsétálni), ám dehogyan válaszolna csípős megjegyzésre, mint ahogy a füttyöt se bánja, mert éppen nyelven pusztít ad a fagyaltnak, és langyos széllel viaskodó haját is nagyon fontos hosszú ujjával megfésülni.

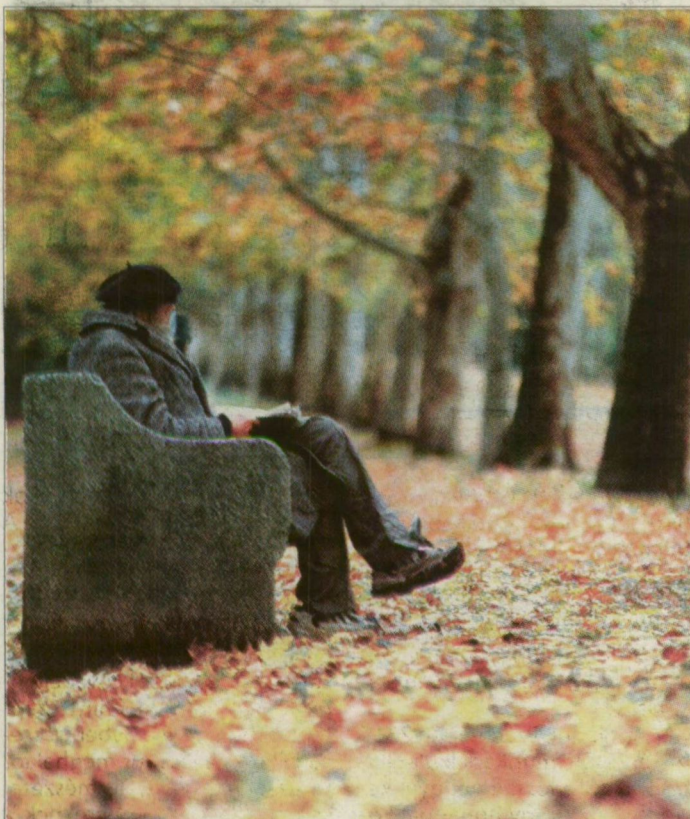
A szegedi lány egyébként sem ér rá üres fecsegésre, mert tükör előtt számolja, hány szeplőt is csalt elő arcára a nap, szűk farmerbe gyömöszöli gömbölyű fenekét, lakkal díszíti körmeit, Tiszára néző gimnáziumban tanulja, mily sok szépet és jót cselekedtek az Árpád-házi királyok. Vagy éppen Stefánián gyors a lépte, mert futásból vizsgáztatja a tesitanár, könyv fölé hajol a Dugonics téri szökőkút mellett, és felhőkig szalad a kacagása, amikor a vízpermet áztatja napbarnította vállait.

Ha pedig álmodozni van kedve, régen élt szegedi lányokra emlékezik. Napernyő alatt vihogó csitrikre, akiknek hintóból szalutált az ifjú hadnagy, Tiszában, Kassban bálózók fodros szoknyáját irigyli, s anyján nevetgél, aki még Jugóba buszozott a faros Ikaruson, hogy kordfarmert, Fa szapant, jersey anyagot, Adidas cipőt dugjon el a finánc elől. Majd ha a szegedi lány kifogyott minden álmából, és a városházi torony alatt kimondta a boldogító igent, anyuka lesz, bekéredzkedik a kiskosztümösök seregébe, babakocsit tologat, ügyes fodrász szállítású műhelyében festeti első ősz hajszálait, s szobamérlegen pipiskedve mondogatja: na, jó, talán ha tíz kilóval több, mint az esküvőn, de ennyit még el lehet viselni. S miért ne lehetne, hiszen a szegedi lányból lett szegedi asszony is százszor gyönyörűbb, mint a szépségszerepek kifutón bicogó sztárja.

Ezért hát nagyon sajnálom én a zsűrit, és még jobban a szépségszerepeket, mert szegedi lány nélkül annyit se érnek, mint szegedi tuja alatt lapított ötförintos. És áldom a sorsot, mert szegedi fiúnak születtem, akit minden tavasszal újra és újra elvárásznak a szegedi lányok. Akik soha nem mondanak, dehogyan mondanak – „Mi vagyunk a legszebbek!” – csak végigtipegnek a Kárász utcán, s lábukat bámulva szétolvad a szerelemtől a felhők mögül leselkedő nap.

Bátyi Zoltán

Az őszi avaron

Ősz van még, legalábbis a naptár szerint. Az újszegedi liget fáirol lassan lehullanak a megsárgult levelek, a sétányon „puhulnak” egy ideig, azután elszállítják őket. Falevélorsó, mondhatnánk. A téliesre fordult időjárás ellenére néha még előbújik a nap a felhők közül, ilyenkor jólesik egy kicsit megpihenni az elárvult padon, vagy hosszabb sétát tenni a puha avaron. Hogy azután – ha elered az eső, vagy szállingózni kezd a hó – gyorsan menedéket keressünk a jó meleg szobában, és csak a függöny mögül lessük meg e természeti jelenségeket... (Fotó: Gyenes Kálmán)

Német–magyar egyesület Darmstadtban

Az elnök asszony kellemes gondjai

Breining Ilona neve ismerősen cseng sok szegedi számára. A Deák Ferenc Gimnázium diákjai és tanárai pedig különösképpen megjegyezhetik a nevét, hiszen az elmúlt egy évtizedben elsősorban az ő áldásos munkájának köszönhető, hogy csaknem 300 szegedi gimnázista látogatott el a németországi Darmstadtba. Cseregyerekként. Merthogy a testvérvárosi kapcsolatok keretében minden évben „hozott” egy csoport német diákot az Eleonorenschule nevű gimnáziumból, tőlünk pedig még ugyanebben az évben viszonzották a látogatást...

A tanárnő egyik mozgatórugója volt – és maradt is – a Szeged-Darmstadt között kialakult testvérvárosi kapcsolatoknak. Annak idején részt vett a hesseni és a Tisza-parti város között kötött együttműködési szerződés létrejöttében, azóta pedig segíti e kapcsolatok szinten tartását. „Az elmúlt években az volt a célm, hogy munkatársaimmal együtt, minél több német diákot vigyünk Magyarországra, onnan pedig egyre többen jöjjenek Németországba. Az alapvető indítékunk elsősorban az, hogy a gyerekek ismerjék meg azt a várost, ahol a testvériskola működik, annak nevezetességeit, kultúrkincseit, lakosainak szokásait. Úgy érzem, ebben a törekvésünkben eredményesek voltunk, s ezt nagymértékben a két város önkormányzatának is köszönhetjük.”

Az elmúlt évtizedben – a testvérvárosi szerződést 1990-ben írta alá a két város – több mint félezer diák ismerkedhetett meg egymással, külföldi partneriskolájával, az ottani körülményekkel. Miután a diákok mindenkor családoknál voltak elhelyezve, így hosszán tartó barátságok is szövődtek a német és a magyar fiatalok között. Voltaképpen ez is a célja a testvérvárosi kapcsolatoknak, mondja a tanárnő, s hozzá teszi, hogy sok példát tudna erre a tartós barátságra említeni. Ugyanakkor kiváló lehetőség nyílik az ilyen cserelátogatások idején a tanárok ismerkedésére, szakmai tapasztalataik kicserélésére is.

Breining tanárnő felvetését alátámasztja Bernd Schäfer, a darmstadti önkormányzat nemzetközi és testvérvárosi irodájának vezetője, aki rendszeres látogatója az egyesület

Breining Ilona: A fiatalokat is szeretnénk bevinni a munkába. (A szerző felvétele)

rendezvényeinek. Szerinte is a közvetlen emberi kapcsolatok kialakításában rejlik a következő időszak eredményessége, vagyis az együttműködés milyensége. „A magyarok hamarosan teljes jogú EU-tagok lesznek, akkor még könnyebb lesz a partnerek közötti kommunikáció, s arra az időszakra már most fel kell készülni”, vélekedik az irodavezető.

Breining Ilona egyébként nemcsak a tevékenységben jelenkedik, hanem a darmstadti Német–Magyar Egyesület elnöke is. A 6 évvel ezelőtt alakult egyesületnek mintegy 100 tagja van, zömmel darmstadtiak és környékiek. E tájékon egyébként mintegy 3 ezer magyar származású német állampolgár él. Program-

jaik fél évre előre ismertek, összefüggéseikről tudnak a tagok, de a szélesebb nyilvánosságot is megismertetik a rendezvényekkel, a helyi Darmstadter Echo című napilap, illetve a rádió és a televízió adásai által. Gyakran hívnak meg magyarországi előadókat, akik az élet minden területéről „hoznak” valamit. Az év elején például a szegedi gitárfesztivál győztese lépett fel náluk, a közelmúltban pedig egy szegedi újságíró tartott előadást a trianoni határokon kívül rekedt magyar kisebbség helyzetéről. „Az egyesület a magyar kultúra, a történelem ismertetését, ápolását tűzte ki célul, de foglalkozik a napi politikai történések hátterének megismertetésével is”,

mondja az elnök. Akinek így kellemes gondjai vannak, hiszen a szaporodó tagság hálása, hogy az egyesületben hasznos információkhoz, ismeretekhez jut.

Jövendő terveikről szólva Breining Ilona elmondja, hogy szeretné megalkotni a fiatalok szekcióját. Az ifjúsági csoport feladata lenne a magyar fiatalokkal való kapcsolatfelvétel és az együttműködés. Mégpedig nemcsak a magyarországiakkal, hanem az országon belül működő német–magyar egyesületek, klubok fiataljaival is. Ily módon azután még szerteágazóbb kapcsolatrendszer tudnának kialakítani, ami segítené őket a még jobb és tartalmasabb munkában.

Kisimre Ferenc

Az önkormányzat vállalta az anyagi hozzájárulást

Számítógéphez juthatnak a pedagógusok

Az önkormányzat 10 millió forintot különített el arra a célra, hogy támogassa azokat a pedagógusokat, akik a Miniszterelnöki Hivatal Informatikai Kormánybizottsága által kiírt pályázat segítségével otthoni számítógéphez szeretnének jutni. Így várhatóan 140 alap- és középfokú oktatási intézményben dolgozó pedagógus helyett vállalja majd a város a pályázatban előírt munkáltatói erőből előteremtendő anyagi hozzájárulást.

A Széchenyi Terv Információs Társadalom és Gazdaságfejlesztési Programja keretében hirdetett pályázaton köztisztviselők és közoktatásban dolgozó pedagógusok vehettek részt a

célból, hogy lehetőségük nyíljon otthoni számítógép használatra, internet hozzáférésre és távoktatásban való részvételre. Erre a célra 5,5 milliárd forint állt rendelkezésre. A pályázaton a pedagógusok a munkáltatójukkal közösen vehettek részt. A kiírásban számos feltételt szabtak. A pedagógusnak legalább egy éves munkaviszonnyal kellett rendelkeznie valamely közoktatási intézményben, vállalnia kellett a távoktatásban való részvételt, és az azt követő vizsgák finanszírozását és letételét.

A támogatással megszerezhető számítógép alaponfigurációjának értéke 250 ezer forint. Az internet-csomag minimuma heti 30 órányi ingyenes hozzáférést, e-mail címet, web és e-mail tár-

helyet foglal magában, és 2002-től három naptári éven keresztül biztosított. A telefondíjat a pályázónak kell állnia. Saját forrásból a munkáltatónak is részt kell vállalnia a költségekben, mégpedig 25 vagy 50 százalékban, azaz 62 ezer ötszáz, vagy 125 ezer forint értékben.

A Szeged fenntartásában lévő intézmények közül egy óvodai körzet, két általános iskola és hat középfokú intézmény vezetője pályázott. A nevelési-oktatási intézmények dolgozói közül 162 pedagógus nyújtotta be pályázatát, közülük az intézmények 14 fő számára tudták vállalni a kötelező önrész kifizetését, 148 pályázathoz kérték az önkormányzat támogatását.

Szeged Megyei Jogú Város Közgyűlése úgy döntött, hogy

a 2001. évi költségvetésben, a különböző pályázatok saját forrása előirányzaton belül elkülönítetten, 10 millió forinttal támogatja a pályázatokat. A közgyűlés a pályázaton eredményesen szereplő pedagógusok önrészének terhére tehát átvállalta. Farkasné Pocsai Blanka képviselő, az oktatási bizottság alelnöke, aki a közgyűlés elé a módosító javaslatot beterjesztette, úgy gondolja, hogy valószínűleg többen pályáztak volna, ha biztosak abban előre, hogy az intézmények helyett az azokat fenntartó város vállalja majd a szükséges önrészt. A remény megvan arra, hogy egy újabb fordulóban azok is részt vehetnek majd, akik az első körből kimaradtak.

W. A.